

den ham i sin Tid tillagte, men fra 1ste April 1857 indbragne Invalideforsørgelse af 148 Kr aarlig.

Under Hensyn til de foreliggende Oplysninger om de tilstedeværende Virkninger af det Andrageren i 1849 i Slaget ved Kolding tilføjede Studsaar, og navnlig efterat det ved en senere tilveiebragt Lægeerklæring var godtgjort, at han ved Følgerne af Studsaaret tilbørlig er i Stand til at sørge for sit Underhold, er der fra den 1ste Oktober 1875 at regne tillagt Andrageren en aarlig Invalideforsørgelse, iberegnet 20 pCt. Forhøielse, af 169 Kr, 68 Ø.

2. Andragendet fra Husmand Thomas Sørensen af Aunsbjerg Mark angaaende Gjenindtræbelse i Nydelsen af den ham i sin Tid tillagte, men fra 1ste Mai 1876 indbragne Invalideforsørgelse.

Efter den Opfordring, som dette Andragende dertil gav, foranledigede Finantsministeriet Andrageren underkastet en fornyet Undersøgelse her i Staden af den lægefærdige Konsulent for Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og for Invalideforsørgelsen for der igennem at faae yderligere konstateret Bessaffenheden af hans nuværende Tilstand efter det ham i Slaget ved Fredericia i Mæret 1849 tilføjede Studsaar. Efter Udfaldet af denne Lægeundersøgelse har man dernæst tilkjendegivet Andrageren, at man ikke kan erkjende, at hans Tilstand er af en saadan Bessaffenhed, at den kvalificerer ham til paany at indtræde i Nydelsen af hans tidligere Invalideforsørgelse.

3. Andragendet fra forhenværende Marinekonstabel P. C. Hingstrøm angaaende Spørgsmaalet om hans formentlige Krav paa Invalideforsørgelse.

Efter den Anledning, som bemeldte Andragende dertil gav, tilskrev Finantsministeriet under 16de Marts d. A. formentlige Hingstrøm, at det selvfølgelig til enhver Tid havde staaet og fremdeles vilde staa ham frit for at fremkomme med de yderligere Oplysninger, han maatte være i Stand til at tilveiebringe til Bævis for, at den af ham paaberaabte Lunghørighed hidrørte fra et Saar i Haaghovedet, som han har angivet at have faaet ved Ekternsørde den 5te April 1849 ombord paa „Geston“, og at Spørgsmaalet om hans Forsørgelse, der indtil videre var afgjort benegtende ved Finantsministeriets Resolution af 8de April 1876, paany vilde blive taget under Overveelse, naar saadanne Oplysninger forelaa. Som Svar herpaa har man fra Hingstrøm modtaget en den 23de Marts d. A. dateret Skrivelse, og efter at Sagen derefter under Hensyn til de i den nævnte Skrivelse indeholdte Oplysninger m. v. var bleven taget under fornyet Overveelse, tilkjendegav man ham under 26de Juni d. A., at da det i Følge Opgivende fra Marineministeriet fremgaar af de til Drilogsværftet indkomne Rønduitalister fra Briggen „Ornen“ og Korvetten „Flora“, med hvilke han henholdsvis i Mærene 1845—46 og 1847 har været udkommanderet, at han allerede den Gang var i høj Grad lidende af Lunghørighed, og han paa den anden Side ikke har kunnet tilveiebringe nogen Sandfærlighed for, at den Overlast, han angiver at have lidt ved Ekternsørde Affæren i 1849, skulde have udøvet en i Forhold til hans i 1852 stedfundne Kassation væsentlig forværende Indflydelse paa Udviklingen af sin ældre Lidelse, ser Finantsministeriet sig vedblivende ikke i Stand til at erkjende ham berettiget til den af ham ansøgte Forsørgelse som Invalid.

4. Andragendet fra Enken efter forhenværende Kapitain i Fodfolkets Forstærkning C. F. Wilhelmi, Helene Wilhelmi om Understøttelse til hende og hendes Børn.

Efterat dette Andragende var blevet tilfjættet Krigsministeriet som hørende under sammes Resfort, tilskrev det nævnte Ministerium under 14de Juli d. A. Finantsministeriet, at det ikke havde fundet tilstrækkelig Anledning til at foretage noget Skridt for at faae et Beløb bevilget i det nævnte Tilmed, og i Overensstemmelse hermed er der dernæst under 8de August d. A. givet Enken Underretning.

Sluttelig skal jeg ikke undlade i Forbindelse med min Skrivelse af 2den Oktober 1876 at meddele, at det i denne Skrivelse under Nr. 1 ommeldte Andragende fra Invalid Daniel Nielsen (Nølhauge) af Sørn ved Silkeborg, der gaar ud paa Andragerens Gjenindtræbelse i Nydelsen af den ham tidligere tillagte Invalideforsørgelse, nu har fundet sin Afgjørelse, idet Finantsministeriet under 8de Juni d. A. har tilkjendegivet ham, at man efter en af det kongelige Sundhedskollegium paa Grundlag af en af nogle af sammes Medlemmer foretagen personlig Undersøgelse afgiven Erklæring, hvorefter der ikke er Grund til at antage, at hans Arbeidsdygtighed for Tiden i nogen væsentlig Grad er indskrænket ved Følgerne af hans Studsaar, ikke kan erkjende, at han nu har noget Krav paa Forsørgelse som Invalid efter Lov af 9de April 1851 § 10, og at man derfor ikke har set sig i Stand til at bevilge hans Ansøgning.